

PESMI

Miroslav Slana

NARODNE UMETNINE

iz lesa izrezljana zgodovina
iz gline zgneteni pradedje
 (krpani čarovnice račke
 skrinje petelini mačke)
vsevdilj vstajate v resničnost videza
med smrtnim in nezmožnim
dobro jutro dobro jutro vsem —

v tej izložbi ždi celovitost pozabe —
vsako jutro vas preštejem
sreča lebdi v vaši enovitosti
sram me je ko zrem gnusobni lesk
ki se kotali po ulici
s črvivimi trebuhu
s trhlimi očmi
ste prava mana za dvomljivce
ko srebajo jutranji konjak
brez sanj —

dobro jutro dobro jutro vaze
in vsa stara šara mračnjaške lepote —
prav takšni ste kot moja Hotenja
zglodal vas bo jutri in pojutrišnjem
nazadnje končate v kleti
kjer plešejo miši in podgane
svoj mrtvaški ples —

in nekega jutra najdem
na šipo prilepljen napis:
IZLOŽBA V DELU

KUŽNE KLICE

zaplodili smo dežele in mesta
da lahko sejemo kužne klice

ta čreda prav ničesar ne pričakuje
uročena ždi na krogli Upanja
v nikoli zaključenih krogih
zre nekam navzgor —
nad kroglo Upanja Krepeni jalova kobila —

ta čreda prav ničesar ne pričakuje —
rogata kobila je zabodla razbeljeno rogovje
v kroglo Upanja
zdaj ledni v zraku z rano na glavi —
na rogove jalovih let
se je nabodel prsteni žrebec
videl sem ga dirjati v nikoli zaključenih krogih
zaman je butal k vimenu kobile
da bi se nasesal življenja —
skozi vime jalove pošasti
brizga črno mleko —

ta čreda prav ničesar ne pričakuje
ne vidi prstenega žrebca
nabodenega na razbeljene rogove
uročena zre lunin krajec —
krogla Upanja se tanjša
krogla Upanja se oži —
ta čreda prav ničesar ne pričakuje — —

ta čreda prav ničesar ne pričakuje
rešitev bi morala biti odzgoraj
tam pa lebdi jalova kobila
po oprsju ji lazi tisočero rojev mušic — —

nihče ne ve
ali sem jezdec ali žrebec
zrasel sem iz prsti
da lahko preklinjam SVETLOBO
ki se je spečala s prstenim žrebcem —

svet je okužila prva KORENINA
bila je ženskega spola
vesolju je rodila kugo lakoto in vojsko
v naročju meningokokov je zadavila prvo STRAST —

molči rogata kobila

ne rezgeči kužnih klic skozi gobec mrliča
prsteni žrebec bo ukrotil razbeljeno rogovje
skozi nozdrvi
mu švrkajo ledeni zublji
izvotlil ti bo zvodenele oči —
zaplodil bo kroglo Upanja z mladimi žrebci —

spoznal sem te
ti moj prsteni žrebec
tu sem
tvoj jezdec se je vrnil
iz trebuha Smrti —
dvigni se
tvoja kopita naj sejejo
molitev in kletev
da zraste nova KORENINA
v črni grivi —
ta čreda prav ničesar ne pričakuje —
krila bi morala imeti
krila da bi plula nad kroglo
in sejala tavžentrože
nad uročeno čredo —

sleporojene kobile in žrebci smo
prsteni možgani v prstenih lobanjah
pa ne znamo zaključiti kroga —

slišim rezgetati mlado kobilo
vidim njeno vime iz zelenih plodov —
pohiti
ti moj prsteni žrebec
da se črna griva ne izjalovi